

מסכת שבועות

פרק ז משנה ז

כַּשֵּׁם שֶׁאָמְרוּ, הַפּוֹגֶמֶת כְּתִבְתָּהּ לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִּשְׁבוּעָה, וְעַד
אֶחָד מֵעִידָהּ שֶׁהִיא פְּרוּעָה, לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִּשְׁבוּעָה. מִנְּכֻסִּים
מִשְׁעֲבָדִים וּמִנְּכֻסֵּי יְתוּמִים, לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִּשְׁבוּעָה. וְהַנִּפְרָעַת
שְׁלֹא בִּפְנֵיו, לֹא תִפְרַע אֶלָּא בִּשְׁבוּעָה. וְכֵן הֵיְתוּמִים לֹא יִפְרְעוּ
אֶלָּא בִּשְׁבוּעָה, שְׁבוּעָה שְׁלֹא פְּקֻדָּנוּ אָבִא, וְלֹא אָמַר לָנוּ אָבִא,
וְשְׁלֹא מִצִּינוּ בֵּין שְׁטֻרוֹתָיו שֶׁל אָבִא שֶׁשְׁטָר זֶה פְּרוּעַ. רַבִּי
יֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה אָמַר, אֶפְלוּ נִוְלַד הֵבֵן לְאַחֵר מִיתַת הָאָב, הֲרִי
זֶה נִשְׁבָּע וְנוֹטֵל. אָמַר רַבִּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, אִם יֵשׁ יְעָדִים
שֶׁאָמַר הָאָב בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ שְׁטָר זֶה אֵינוֹ פְּרוּעַ, הוּא נֹטֵל שְׁלֹא
בִּשְׁבוּעָה:

